

hevesebb küzdelem, várományfedezeti és felosztó-kirovó hivek között.

Az alapvető új törvénynek ismertetésére és magyarázatára hivatott szerző vállalkozott. *Gráber Károly dr.*-t erre a feladatra nem csupán illusztris jogirodalmi, hanem évtizedes gyakorlati pályafutása is a legalkalmasabbá tette. (Csak nemrégén vált meg a Nyugdíjintézet másodelnöki tisztjétől s a közgyűlés ez alkalommal meleg óvációkkal búcsúztatta.)

A könyv kitünő monográfia, mely a törvény teljes szövegén kívül kimerítő kommentárt ad; ezenfelül tartalmazza az életbe léptető rendeletet is.

F. P.

Értéktartás. Irta dr. Kartsoké Alajos. (Különlenyomat a Magyar Jogi Szemle 1935. szept. számából.) A szerző világos észjárással, egyszerű és könnyen érthető nyelvezetben és határozott szisztemizáló tehetséggel elemzi és ismerteti ezt a nehéz és a jelen bírói gyakorlatot folyton foglalkoztató problémakört. Helyesen mutat rá, hogy a válság hatása bennünket érdeklően három irányú: *a)* a saját pénzünk eltolódása az eredeti aranyértékétől, *b)* az ennek megállítása érdekében életbeléptetett különböző forgalmi korlátozások és *c)* a nálunk divatban volt külföldi pénznemek eltolódása a saját aranyértéküktől. Az aranyértéküktől elvált, külföldi valutákban meghatározott követelések a szerző szerint lehetnek: 1. az illető pénznem effektív aranyérmében, 2. az illető pénznemben effektív megjelöléssel, 3. az illető pénznem aranyérmében, de effektívtás kikötése nélkül és 4. egyszerűen az illető pénznemben effektívtás kikötése nélkül kifejezve. Szerző ezek után boncolja a bírói gyakorlatot, ahogyan az említett négy eset mindegyikében kialakult vagy kialakuló félben van és kimutatja annak önellentmondásait és következetlenségeit. Szó fér ama javaslata helyességéhez, hogy belöldi vonatkozásban közömbösnek kell lennie az effektív aranyérme, effektív valuta, aranyvaluta és egyszerű valuta kikötésének és hogy ha a kikötött külföldi valuta értéke időközben csökkent, akkor pengőben kifejezve a régi, eredeti értéket kelljen megfizetni. Ez sokszor a külföldi hitelezőt nem várt és méltánytalan haszonhoz juttathatná, jelesül akkor, ha a felek szerződés kori szándéka a külföldi valutamegjelölésben nem értéktartásra irányult.

M. A.

Telekkönyvi jog. Összeállította dr. Réti Illés Elemér budapesti ügyvéd. Telekkönyvi jogi kérdésekhez a legképzettebb szakember is bizonyos előítéletekkel szokott hozzányúlni, aminek okát leginkább abban látom, hogy a telekkönyvi jogban jogszabályokat magyarázni nem lehet, hanem a legszigorúbb formai jog alkalmazandó az esetek elbírálásánál. Sehol oly kevés szerepe a bírói cognitionak nincsen, mint éppen a jog ezen területén és ezért rendkívül fontos, hogy a telekkönyvi jogban alkalmazott különféle jogszabályok összefoglaló

és könnyen áttekinthető gyűjteménye a gyakorlati jogász rendelkezésére álljon. Őszintén szólva ma az a helyzet, hogy e jog egész területét átfogó kézikönyv és jogszabálygyűjtemény nincsen és így egyes telekkönyvi jogi kérdések eldöntésénél a különféle döntvénytárak és jogszabálygyűjtemények tömegét kellett áttekinteni, hogy az esetre konkrétan alkalmazható jogszabályt meg lehessen találni. Nagyon hiányzott tehát úgy a telekkönyvi rendtartás, mint a jelzálogtörvény rövid és a legújabb gyakorlattal kiegészített kézikönyve. Ezt a hiányt pótolta dr. Réti telekkönyvi joga, melyhez dr. Moldoványi István a budapesti kir. Törvényszék másodelnöke írt előszót.

A könyv igen áttekinthető, azt ügyes tartalomjegyzék és jogszabálymutató vezeti be és szövegében 4 fejezetre oszlik. Első fejezete a telekkönyvi rendtartást tárgyalja, szakaszok szerint a rendelet szövegét adva, fontosabb és gyakran használt szakaszainál tömör és áttekinthető jegyzetekkel, utalásokkal és a legfrisebb gyakorlattal van kiegészítve. A T. R. 1—48. §-ait áttekinthető vázlatos ismertetés foglalja össze. A második fejezet a jelzálogjogról szóló törvényt tartalmazza, teljesen a törvény szövege szerint halad előre és ugyancsak megfelelő jegyzetekkel és joggyakorlattal egészíti ki a törvény szövegét. Függeléként jelzálogadóslevél és telekadóslevél mintákat közöl. Harmadik fejezetében a társasház tulajdonról szóló 1924. évi XII. törvénycikket, az azzal kapcsolatos igazságügyminiszteri rendeleteket ismerteti, gyakorlati részében kiegészítve társasház tulajdont alapító okiratmintával és egyéb telekkönyvi iratmintákkal. A társasház tulajdon mai elterjedt formájánál a könyv ezen részét is szükségesnek, nagyon ügyesnek és használhatónak találjuk. A harmadik fejezetet kiegészítik még a tényleges birtoklásra vonatkozó jogszabályok és az illetékrendeletek. A negyedik fejezet kizárólag gyakorlati célt szolgál és a gyűjtemény áttekinthetőségét segíti elő, telekkönyvi betétmintákat, bejegyzési szövegmintákat közöl és végül az egész könyvet összefoglaló betűsoros tárgymutatóval egészíti ki.

Egyetlen hiányossága tapasztalható véleményünk szerint a könyvnek és pedig az, hogy az első fejezet végén alkalmazott áttekinthető összefoglalását a többi fejezetekkel kapcsolatosan a szerző nem alkalmazta. Ez azonban a könyv használhatóságát nem befolyásolja.

A Magyar Nemzeti Bank ügyvédi igénylési nyomtatványai — az Országos Ügyvédmúzeum kiadásában. A Magyar Nemzeti Bank az ügyvédek által használt igénylési (ú. n. behajtási engedély) nyomtatványoknak új szövegét állapította meg. — Ezekkel nemcsak arra kérhető engedély, hogy az áruszállításból eredő külföldi követelésnek hivatalos árúfolyamon átszámított pengő ellenértéke legyen fizethető, illetve behajtható, hanem igényelhető a deviza-kiutalás alkalmából *ú. n. kompenzációs költség megtérítése is.*

Ezek az új nyomtatványok az Országos Ügyvédmúzeum kiadásában 8 fajtában jelentek meg, ú. m.: 1. ex clearing; 2. osztrák clearing; 3. német clearing; 4. svájci clearing; 5. olasz clearing; 6. francia clearing; 7. belga clearing; 8. török clearing és példányonként (5 lap) 20 fillérért beszerezhetők az Ügyvédboltban.

Az árusítás tiszta jövedelme az Országos Ügyvédmúzeum közhasznú céljait szolgálja.